

Fővárosi Ítéltábla

8.Pkf.25.440/2022/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft. (ügyvéd címe) és a Klauber Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe ügyintéző: dr. Klauber Zsófia Judit ügyvéd) által képviselt kérelmező neve (kérelmező címe) kérelmezőnek – a Hetényi Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe. ügyintéző: dr. Hetényi Kinga ügyvéd) által képviselt kérelmezett neve, (kérelmezett címe) kérelmezett ellen – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala, védjegyoltalom megszűnését megállapító, M04...6/36. sorszámú határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2022. február 3. napján kelt 3.Pk.22.232/2021/10. számú végzése ellen a kérelmező által 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának határozatára is kiterjedően részben megváltoztatja, oly módon, hogy a támadott védjegy oltalmának használat hiánya miatti megszűnését a 38., a 41. áruosztálybeli árukra, a 42. osztályon belül pedig a „műszaki szolgáltatások, ipari elemzői és kutatói szolgáltatások, számítástechnikai hardver és szoftver tervezés és fejlesztés jogi szolgáltatások” körében állapítja meg 2018. január 5. napjára visszaható hatállyal. A védjegy oltalmát a 42. osztályon belül: a „tudományos szolgáltatások, valamint az ide tartozó tervezői és kutatói tevékenység” körében fenntartja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezettnek 300.000 (Háromszázezer) forint, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtti eljárásban felmerült, és 324.000 (Háromszázhuszonnégyezer) forint elsőfokú bíróság előtti eljárási költséget, továbbá 288.140 (Kétszáznyolcvannyolcezer-száznegyven) forint összegű másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A kérelmező a jogosultja a 2004. április 15-i elsőbbségű ...7 lajstromszámú „GALLUP” szóvédjegynek, melynek oltalma a Nizzai Megállapodás szerinti 38. áruosztályon belül: „távközlés”, a 41. osztályon belül: „nevelés, szakmai képzés, szórakoztatás, sport- és

kulturális tevékenységek, míg a 42. osztályon belül: „tudományos és műszaki szolgáltatások, valamint az ide tartozó tervezői és kutatói tevékenység, ipari elemzői és kutatói szolgáltatások, számítástechnikai hardver és szoftver tervezés és fejlesztés jogi szolgáltatások” vonatkozásában áll fenn.

[2] A kérelmezett a védjegyoltalom használat hiánya miatti megszűnésének megállapítása iránti kérelmet nyújtott be a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához (a továbbiakban: Hivatal), hivatkozva a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 30. § (1) bekezdés d) pontjára, 34. § (1) bekezdésére és a 18. § szerinti használati kötelezettségre. Álláspontja szerint a kérelmező a védjegyoltalomhoz fűződő használati kötelezettséget valamennyi, az árujegyzékben felsorolt termék vonatkozásában elmulasztotta.

[3] A kérelmező a használat hiányát vitatta. Előadta, hogy a védjegyjogosulti társaság, melyet 1935-ben G.G. alapított, viszonylag rövid idő alatt nemzetközileg is elismert közvélemény-, piac-, magatartás- és viselkedéskutató és tanácsadó cég lett. Ma már globálisan több mint 30 irodával rendelkezik és ügyfelei között magáncégek, önkormányzatok és állami szervek, nemzetközi nagyvállalatok és szervezetek egyformán megtalálhatóak.

[4] Állítása alátámasztására a kérelmező számos okiratot csatolt:

- a B. cég magyarországi leányvállalata számára 2014-ből, 2015-ből és 2017-ből származó, munkavállalói elégedettségre vonatkozó felmérés eredményeit, melyeken a „GALLUP” védjegy hangsúlyosan és egyértelműen megjelenik, már a felmérések első oldalán is;
- a D. cég magyarországi leányvállalata számára készített, 2017-ből származó munkavállalói elégedettségi felmérés eredményeit;
- az I. P. cég (IPF) magyarországi leányvállalata számára készített, 2012-ből és 2013-ból származó munkavállalói elkötelezettségi felmérések eredményeit;
- az O. cég magyarországi leányvállalata számára 2013-ban készített elemzést;
- a M. I. cég magyarországi leányvállalata számára készített, 2014-ből származó kutatási eredményeket;
- az O. S. cég (OSF) budapesti irodája számára készített, a roma kisebbség helyzetét vizsgáló kutatás eredményeit;
- számlákat a 2013-2018-as évekből;
- az egyes ügyfelei számára küldött, „GALLUP” által szervezett felméréseken való részvételre szóló meghívót;
- a 2013. és 2017. közötti időszakból származó, személyes interjúk kitöltött kérdőíveit;
- végezetül az általa kifejlesztett és magyar fogyasztók által kitöltött személyiségfejlesztési módszer eredményeket összegző dokumentumokat.

[5] A kérelmező álláspontja szerint a csatolt dokumentumok összességükben rendkívül intenzív, kiterjedt védjegyhasználatot igazolnak az oltalmazott áruosztályokba tartozó termékek vonatkozásában.

[6] A kérelmezett álláspontja szerint ezek nem a védjegy árujegyzékére, hanem attól markánsan eltérő területre, a humán erőforrás-konzultáció és a management körére, azon belül is elsősorban a munkavállalói elkötelezettség- és vásárlói elégedettség-növelés terén nyújtott szolgáltatásokra vonatkoztathatók. Ugyanakkor nem kifejezetten magyarországi piaci tevékenységet igazolnak.

[7] A Hivatal határozatával a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti kérelemnek helyt adott és a támadott védjegy oltalmának megszűnését állapította meg 2018. január 5. napjára visszaható hatállyal. Kötelezte a kérelmezőt 400.000 forint eljárési költség megfizetésére. A bizonyítékokat mérlegelve a Hivatal arra jutott, hogy azok az igazolni kívánt - 2013. január 5. és 2018. január 5. közötti - öt éves időszakban nem voltak alkalmasak a használat igazolására. Álláspontja szerint a csatolt dokumentumok jelentős része nem kapcsolódik a védjegy árujegyzékéhez. Kizárólag az F/7. számon csatolt egyes számlák alapján lehet arra következtetni, hogy a jogosult tudományos kutatásba sorolható szolgáltatást is nyújtott. A csatolt számlák közül két, 2015 májusában a S. B. C. cég részére kiállított számla utal arra, hogy a kérelmező nevelési-képzési tevékenységet folytatott, ezek azonban egy rendkívül rövid időszakot és mindössze egy, e szolgáltatást igénybe vevő személyt igazolnak. Mindezekre tekintettel a Hivatal a releváns védjegyhasználat hiányát, s ezzel együtt a védjegyohtalom megszűnését megállapította.

[8] A hivatali határozat ellen a kérelmező megváltoztatás iránti kérelmet nyújtott be, amelyben a hivatali határozat megváltoztatását és a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti kérelem teljes elutasítását, az eljárásban érintett védjegy oltalmának a teljes árujegyzékben tekintetében történő fenntartását kérte. Költségigényét 574.555 + 10.500 forintban jelölte meg azzal, hogy a Hivatal költségviselés körében hozott döntésének megváltoztatását is kérte a kérelmezett költségeiben való marasztalásával.

[9] Nézete szerint a Hivatal a bizonyítékok nem megfelelő mérlegelésével hozta meg döntését, az Ansul-ügyben hozott döntésben meghatározott minimális piaci használat meglétének vizsgálata helyett annál magasabb követelményeket állított a védjegyjogosult elé. Kifejtette, hogy a 41. és 42. osztályokba sorolt szolgáltatások vonatkozásában a Hivatal tévesen értékelte az O. S. cég részére készített felmérést és az F/7. szám alatt csatolt számlamásolatokat. Utalt arra is, hogy az anyagok angol nyelven történt megfogalmazása nem mond ellent a magyarországi megrendelés tényének, másfelől a nemzetközi piaci szegmens sajátosságai folytán az adott kutatási eredmények jellemzően nemzetközi piacra szánt írásbeli dokumentumok.

[10] A kérelmezett ellenkérelmében a megváltoztatás iránti kérelem elutasítását és a kérelmező eljárási költségeiben marasztalását kérte, ennek összegét 1.202.179 forint + áfa összegben jelölte meg. Hangsúlyozta, hogy a kérelmező megváltoztatás iránti kérelmében a 38. áruosztály vonatkozásában meg sem próbálta a védjegy használatát igazolni. Ami az O. S. cég részére készített tanulmányt illeti, az nem kapcsolódik Magyarországhoz semmilyen szálon, angol nyelven készült és a bolgár, olasz, macedón, román és szerb roma kisebbség helyzetét vizsgálja, így a hazai védjegy vonatkozásában megkívánt magyarországi védjegyhasználatot nem támasztja alá. Állítása szerint az F/7. alatt csatolt számlamásolatok közül csupán kettő, a 2015. május 20. és május 31.-én kelt, a S. B. C. cég címzett számlák utalnak nevelési, szakmai képzési körbe tartozó szolgáltatásokra. Ezek viszont részint Bécsben nyújtott szolgáltatásra vonatkoztak, részint igen csekély mértékű használatnak minősülnek.

[11] Az elsőfokú bíróság végzésével a megváltoztatás iránti kérelmet elutasította. Döntését a Vt. 18. § (1) bekezdésére, a 30. § (1) bekezdés d) pontjára és a 34. § (1) bekezdésére, valamint a Vt. 79. §-án keresztül alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdésére alapította.

[12] A törvényszék megállapítása szerint a kérelmező által a hivatali eljárásban előterjesztett nagy számú okirati bizonyíték egyike sem vonatkoztatható a 38. áruosztályban felsorolt termékekre, és e körben a megváltoztatás iránti kérelemben sem hozott fel érvelést. A 41. áruosztálybeli szolgáltatást illetően az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy arra mindössze két 2015. májusi számla vonatkozik, az összes többi csatolt bizonyíték nem a 41. osztályban tartozó védjegyhasználati cselekményeket igazolt. Ezek tehát a védjegy oltalmának fenntartására a 41. osztályban nem alkalmasak.

[13] A 42. áruosztályt vizsgálva a Fővárosi Törvényszék a Hivatallal egyetértve megállapította, hogy az O. S. cég budapesti irodája számára készített, a roma kisebbséggel kapcsolatos kutatási anyag, illetőleg az erre vonatkozó számlák valóban igazolnak tudományos kutatás körébe tartozó védjegyhasználatot. Nem vitás, hogy az ezen bizonyítékokkal alátámasztott védjegyhasználat a 42. osztályba sorolt szolgáltatások közé tartozik és azokon a védjegy használata felismerhető, megállapítható. Mindez azonban csak egy 1 éves időtartamot ölel fel, amely a hivatali és bírósági vizsgálat 5 éves időtartamának elenyésző töredéke. Valamennyi egyéb bizonyíték pedig nem erre a szolgáltatási fajtára vonatkozik. Ebben a körben az 1 éves időtartamra vonatkozó bizonyíték csupán töredéke annak, amelyet a kialakult bírósági joggyakorlat az intenzív, nem szimbolikus, nem csupán a védjegyoltalomból eredő jogok fenntartására irányuló védjegyhasználat körében elegendőnek tekint.

[14] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a hivatali határozat megváltoztatására nem talált kellő indokot és a megváltoztatás iránti kérelmet elutasította.

[15] A határozattal szemben a kérelmező nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását a Hivatal határozatára kiterjedően és a védjegy oltalmának változatlan hatállyal való fenntartását. Kérte továbbá a kérelmezett költségei megfizetésére kötelezni, amelyet a Hivatal, a Fővárosi Törvényszék előtti eljárások és a jelen másodfokú eljárás költségei figyelembevételével kért megállapítani. A másodfokú eljárásban felmerült költségeit a K/4 alatt csatolt melléklettel igazolta.

[16] A kérelmező álláspontja szerint a jelen eljárás tárgyát egy, az anyagi jogszabályon alapuló mérlegelési kérdés, nevezetesen a védjegyszerű tényleges használat kérdésének mibenléte, annak megítélése, mérlegelése képezi. Nézete szerint mind a Hivatal, mind a Fővárosi Törvényszék az irányadó jogszabályok és a joggyakorlat téves értelmezése, a speciális körülmények figyelmen kívül hagyása mellett, valamint a becsatolt bizonyítékok nem megfelelő értékelésének eredményeként hozta meg döntését. Vitatta a Fővárosi Törvényszék azon álláspontját, miszerint a bizonyítékok ne lennének alkalmasak és a bizonyítékok volumene ne lenne elegendő a kérelmezői védjegy használatának igazolására a 41. osztályba sorolt szolgáltatások tekintetében. Hivatkozva a korábban előadottakra, kifogásolta, hogy a törvényszék anélkül, hogy részletesen kifejtette volna, hogy az egyes bizonyítékokat mely okból tartja alkalmatlannak a védjegyhasználat igazolására, pusztán egyetlen összefoglaló mondatban fejtette ki álláspontját arra vonatkozóan, hogy a kérelmező által csatolt bizonyítékok mely okból nem felelnek meg a védjegyhasználat igazolásához szükséges feltételeknek.

[17] A kérelmező rámutatott, hogy maga az elsőfokú bíróság állapította meg és minősítette igen jelentősnek „az O. S. cég budapesti irodája számára készült, a roma kisebbség helyzetét vizsgáló kutatási eredményeit.” Azon túl, hogy a hivatkozott kutatási anyag a 41. osztály szolgáltatásait is lefedi, maga a Fővárosi Törvényszék állapította meg, hogy „az O. S. cég budapesti irodája számára készített, a roma kisebbséggel kapcsolatos kutatási anyag, illetőleg az erre vonatkozó számlák valóban igazolnak tudományos kutatás körébe tartozó védjegyhasználatot.” Hivatkozott arra is, hogy a jelen eljárás tárgyát képező védjegy árujegyzéke olyan speciális szolgáltatásokat tartalmaz, amelyekre vonatkozó fogyasztói megrendelések, igénybevételek mennyisége általános érvennyel nem állítható párhuzamba, nem hasonlítható össze a mindennapi fogyasztási cikkek és kapcsolódó szolgáltatások általánosan megfigyelhető hétköznapi volumenével, e körben utalt az Ansul-döntés minimális védjegyhasználat vonatkozásaira. Az O. S. cég részére készített felmérés és az ahhoz kapcsolódó számlák tekintetében vitatta, hogy azért ne lenne alkalmas a védjegy tényleges használatának igazolására, mert egyéves időtartamot ölel fel. Idézte a releváns joggyakorlatot, miszerint a tényleges használat igazolása körében tekintetbe kell venni az adott szolgáltatás jellegét, specialitását és a szolgáltatással érintett piaci szektort. Álláspontja szerint a védjegy tényleges használata igazoltnak tekintendő a 42. osztályba sorolt kutatási tevékenység szolgáltatás vonatkozásában már pusztán az O. S. cég részére készített tudományos kutatási anyag által.

[18] A kérelmezett a fellebbezésre benyújtott észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte. Másodfokú eljárási költségigényét 384.190 forint + áfa összegben jelölte meg, amelyet A/4. szám alatt csatolt költségjegyzékkel számított fel.

[19] A fellebbezés részben alapos.

[20] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait csak részben osztotta, a fellebbezés alapján az elsőfokú végzés - és vele együtt a Hivatal határozatának - részbeni megváltoztatására látott okot, az alábbi indokok mentén.

[21] A fellebbezésben a kérelmező elsősorban a csatolt bizonyítékok törvényszék általi megítélését, mérlegelését kérdőjelezte meg állítva, hogy a speciális körülmények figyelembevétele nélkül hozott döntést az elsőfokú bíróság. A védjegy tényleges használatának kérdése volt vitatott a korábbi eljárásokban is.

[22] A „tényleges használat” fogalmát az Európai Bíróság a C-40/01. számú Ansul-ügyben értelmezte. Az ítélet szerint tényleges használat alatt olyan használatot kell érteni, amelyik nem szimbolikus, valamint nem csupán abból a célból történik, hogy a védjegy által biztosított jogokat fenntartsa. A C-416/04 számú Vitafruit-ügy 70. pontja alapján az ítélkezési gyakorlat szerint a Vt. 18. §-ában megkívánt tényleges használat akkor valósul meg, ha a védjegyet alapvető funkciójának megfelelően, tehát azon áruk és szolgáltatások eredetének azonosítása céljából használják, amelyekre lajstromozták, mégpedig annak érdekében, hogy ezen áruk és szolgáltatások vonatkozásában értékesítési piacot teremtsen és őrizzen meg, az olyan szimbolikus használat kivételével, amelynek kizárólagos célja a védjegyhez fűződő jogok fenntartása. A védjegy tényleges használatának mérlegelése során figyelembe kell venni minden olyan tényt és körülményt, amelynek alapján megállapítható, hogy a védjegy kereskedelmi használata valóságos-e, különösen az érintett gazdasági szektorban az olyan igazoltnak tekintendő használatokat, amelyek feladata megteremteni és fenntartani a védjeggyel ellátott áruk és szolgáltatások számára a piaci részesedést, az áruk és szolgáltatások természetét, a piac jellegzetességeit, a védjegy használatának mértékét és gyakoriságát.

[23] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a nevelési, szakmai képzési szolgáltatásokra (41. osztály) mindössze két, 2015. májusi számla vonatkozik, amely korlátozott számánál fogva a képzési szolgáltatások vonatkozásában nem lehet alkalmas a védjegy oltalmának fenntartására a 41. osztályban. A nevelés, szakmai képzés részint nem azonos a cégeknél végzett munkavállalói elkötelezettségméréssel, és a vevői elégedettségfelméréssel, részint a tényleges használat igazolására két darab számla két ilyen szolgáltatást jelent, amely ráadásul közelebb áll az általános szolgáltatásokhoz, az nem tekinthető speciálisnak. A kérelmező fellebbezésében sem fejtett ki érdemi előadást a védjegynek a 38. (távközlés) áruosztályban megvalósított használata alátámasztására. Így e körben a másodfokú bíróság sem vizsgáldott, egyetértve a törvényszék megállapításaival.

[24] Az ítéltábla egyetértett a kérelmezővel abban, miszerint az O. S. cég budapesti irodája számára készített, a roma kisebbséggel kapcsolatos kutatási anyag olyan speciális szolgáltatásokat tartalmaz, amelyekre a vonatkozó általános fogyasztói megrendelések, igénybevételek mennyisége általános érvénnyel nem állítható párhuzamba, nem hasonlítható össze a mindennapi fogyasztási cikkek és azokhoz kapcsolódó szolgáltatások általánosan megfigyelhető hétköznapi volumenével. Egy kutatást ugyanis általában hosszabb időtartamban végeznek, és azt nem a mindennapi élet általános szolgáltatásaihoz hasonlóan rendelik meg. A kutatás, mint szolgáltatás továbbá nem az általános fogyasztási cikkek árkategóriájába tartozik.

[25] Az ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy az egyéves időtartam az ötéves vizsgálati időszaknak csak olyan töredéke, amely nem alapozza meg a használat igazolását.

[26] A Vt. 18. (1) bekezdése értelmében, ha a védjegyjogosult a lajstromozás napjától számított öt éven belül nem kezdte meg belföldön a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a védjegyre alkalmazni kell az e törvényben előírt jogkövetkezményeket [Vt. 4. § (3) bekezdés, 27/A. §, 30. § (1) bekezdés d) pont, 33. § (2) bekezdés a) pont, 34. §, 61/E. §, 73. § (2) bekezdés], kivéve, ha a védjegyjogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

[27] Az idézett jogszabályhely nem vár el folyamatos, öt éven át tartó használatot, annak megszakítás nélküli elmulasztása vonhatja maga után az e törvényben előírt jogkövetkezményeket. Amennyiben a fenti speciális szolgáltatás - a kutatói munka - az adott időszakban és jelentős időbeli és munka-terjedelemben felmerül, az a védjegy használatát az ítéltábla álláspontja szerint megfelelően alátámasztja. A jelen esetben a szolgáltatást az O. S. cég budapesti irodája rendelte meg, így az országon belüli megrendelésről és kutatómunka teljesítéséről beszélhetünk, mivel a szolgáltatás címzettjének is a belföldi fogyasztó minősül. E körben lényegtelen a kutatás nyelve, vagy területe is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis akár magyarországi egyetem által megrendelt, adott megjelölés alatt végzett külföldi kutatás is magyarországi védjegyhasználatnak minősül.

[28] Mindezek alapján Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 389. §-a folytán alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a rendelkező rész szerint a védjegy oltalmának használat hiánya miatti megszűnését csak részben állapította meg a Vt. 34. § (1) bekezdése alapján, nem érintve a Hivatal által a Vt. 30. § (1) bekezdés szerint megállapított megszűnés időpontját.

[29] A másodfokú eljárásban a fentiek következtében a felek eljárás-nyertességi arányai is megváltoztak, ezért a Fővárosi Ítéltábla az eredményesség arányait figyelembe véve (25%-75%) a Vt. 79. §-án keresztül alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi

CXXX. törvény (Pp.) 83. § (2) bekezdése értelmében, figyelemmel a hivatali és az elsőfokú eljárásban megítélt perköltségekre azok 75%-át tartotta az elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak. A másodfokú eljárás költségét pedig szintén az eljárás-nyertességi viszonyoknak megfelelően a kérelmezett által csatolt (A/4) költségjegyzékben szereplő összeg 75%-ában állapította meg azzal, hogy külföldi fél esetén az áfatartalom nem érvényesíthető.

Budapest, 2022. november 8.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bors Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Karaszi Margarita s.k.
bíró